

Waarom de toekomst?

-

In hoeverre heb ik mij met de toekomst bezig te houden? Bij het beantwoorden van deze vraag stellen we ons voor dat we gelovigen in Christus tegenover ons te hebben. Indien er onder onze lezers enigen zijn, die nog geen vergeving van zonden ontvangen hebben, dan willen we er bij hen allereerst ernstig op aandringen zich af te vragen: 'Wat zal *mijn* toekomst zijn, als God mij *vandaag* nog wegneemt?'

U kunt zeggen: 'Maar als ik door de genade van God de zekerheid heb, dat al mijn zonden zijn weggedaan, is het dan niet genoeg met grote dankbaarheid terug te zien op *het verleden*? Is het dan niet voldoende om met het *heden* gelukkig en blij mijn weg te gaan? Waarom dan bezig zijn met de toekomst? Is het dan niet beter om in het hier en nu leven 'blind voor de toekomst?' Beide, geliefde medegelovige. We moeten ons niet met de aanstaande gebeurtenissen inlaten òf - en hieraan valt niet te ontkomen - we moeten dankbaar van de ons door God gegeven gelegenheid gebruik maken, door bekend te worden met wat Hij zelf ons heeft meegedeeld. En dit laatste is onze dagelijkse roeping.

Allereerst omdat de toekomst met de heerlijkheid van Christus in verband staat. De Zoon van God, die op de aarde eenmaal een doornenkroon droeg, zal de eerste en hoogste plaats innemen. Nu al heeft Hij de ere plaats. Door het geloof zien wij Hem nu al met heerlijkheid en eer gekroond. (Hebr. 2:9)

Straks zal alle knie zich voor Hem buigen (Fil. 2:10–11). Hij wordt ons voorgesteld op vele plaatsen in de Bijbel als de Hoogste en Heerlijkste. Is Hij ons dierbaar? Met weemoed zien wij onze dierbare Heiland als de verachte en verworpen spotkoning

naar Golgotha gaan. Allen verlaten Hem daar. Ons hart jubelt als wij zien, hoe God de gehoorzame Zoon opwekt uit de doden en Hem een plaats geeft aan Zijn rechterhand. En als dan Gods getuigenis nog een stap verder gaat en ons Christus voorstelt als de Koning der koningen en de Heer der heren, dan zullen we met belangstelling kennis nemen van al die gezegende voorzeggingen. Niet in de eerste plaats om onze bestwil, maar omdat zij Hem betreffen, die voor ons leed en stierf.

- *Geen egoïsme mag daarom de basis zijn voor onze belangstelling in de toekomst.*

't Is God, die door alle eeuwen heen tot de voleinding van alle dingen, Zijn raadsbesluiten uitvoert. Wat in het grijze verleden gebeurd is, werd ons meegedeeld tot waarschuwing, onderwijzing en vertroosting. God gunt ons een blik in Zijn werkplaats: deze aarde. En vol bewondering Zien we toe. In en door alles wordt Hij verheerlijkt. Wanneer God door de Heilige Geest ons meedeelt, wat Hij nog doen zal, dan mogen wij met eerbied luisteren naar Hem. Hij zal doorgaan zich te openbaren in overeenstemming met Zijn heerlijk wezen.

Ben ik een kind van God, dan is het mijn gezegend voorrecht naar de Vader te luisteren. Wat een genade! Mijn Vader in Christus spreekt over de toekomst. Hij sprak met Abram over Sodom en Gomorra; met Abram, die Hij Zijn Vriend noemt.

- *Geen onverschilligheid mag mij tegenhouden te luisteren naar wat God meedeelt aangaande de toekomst.*

De Vader spreekt – ik mag slechts aandachtig luisteren. Hij spreekt over de verheerlijking van Christus, en dat dwingt mijn belangstelling af. Wat een bijzondere plaats hebben de gelovigen in het hart van de Vader, en wat een vertrouwelijkheid is er tussen hen en hun verheerlijkte Heer.

Wat zegt de verheerlijkte Zoon des mensen tot de geliefden apostel in Openbaring 1:11? 'Wat u ziet, schrijf dat in een boek en *zend het aan de zeven gemeenten*'. In het 19e vers van dit aangehaalde hoofdstuk lezen we nogmaals: 'Schrijf dan wat u hebt gezien en wat is, en *wat hierna zal gebeuren*'.

De toekomst ontrafelt! Voor wie? Voor de gelovigen in Hem. Dierbare Heer! Wij willen wat geschreven is in het profetisch woord *lezen* en *horen* en *bewaren*. Laten we oppassen voor koele onverschilligheid en voor gemakzucht, die ons in

tevredenheid laat inslapen! Laten we oppassen voor het *'toevoegen'* zowel als voor het *'afdoen'* in betrekking tot Gods profetie! (Openb. 22:18-19.)

In Matthëus 24:3 wordt ons een treffend toneel voorgesteld. Wie vinden we daar? Jezus, de Meester, met zijn discipelen. Wat is het onderwerp van hun gesprekken? Lezer, dat kunt u lezen in het 24ste en 25ste hoofdstuk van dit evangelie. 't Zijn de toekomstige dingen, die beide, de Meester en Zijn jongeren vervullen. Laten we hieraan denken. *Zetten wij ons aan de voeten van onze Heiland*, om door Hem zelf te worden onderwezen, niet alleen aangaande het verleden, maar ook in alles wat het *'morgen'* betreft.

Maar er is nog een belangrijk woord, dat we niet willen overslaan. De apostel Petrus spreekt in zijn tweede brief over toekomstige dingen. Hij spreekt over valse profeten, maar ook over de heilige mannen Gods, door de Heilige Geest gedreven, van wie wij de profetieën ontvangen hebben. Hoe hebben wij ons tegenover de woorden van die heilige mannen te stellen?

Petrus antwoordt voor ons. 'En wij hebben het profetische woord, dat *bevestigd geworden is; en gij doet wel, daarop acht te geven*'. Hij zegt niet: 'U doet verstandig, als u het profetische woord onaangeroerd laat, of — leest, zonder naar zijn betekenis te vragen'. *Laat ons acht geven, op dat woord, dat bevestigd is*.

Maar iemand zegt: 'Hoe kunnen we zoiets ingewikkelds begrijpen, hoe kunnen we verklaren, wat vaak zeer duister en onduidelijk is?! Ja, lezer! Ze zijn duister, als die profetische woorden gelezen worden, alsof ze los naast elkaar staan. Maar niet duister, als bedacht wordt, wat Petrus zegt in het twintigste vers: 'Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift van eigen uitlegging is'. Daarom wordt: *de profetie door de profetie verklaard*. Niet van eigen uitlegging. Zó gelezen, is het profetische woord *een lamp*, schijnende in een duistere plaats.

Waarom de toekomst? Omdat heilige mannen Gods, door de Heilige Geest geleid, ons het licht hebben ontstoken. Op dat licht willen we zien. In dat licht alles beschouwen. 't Is het licht, waarin ons de alles overtreffende heerlijkheid van Christus meer zichtbaar wordt en waardoor het hart, dat de Heiland liefheeft, verwarmd wordt. 't Is het licht, dat valt op de eindelijke en volkomen vervulling van Gods onveranderlijke raadsbesluiten.

Dus geen verwarring; niet een in-het-duister-tasten. Integendeel, het is een door de hulp van de Heilige Geest leren begrijpen wat God heeft voorzegt. Als we nu met een enkel woord hebben geprobeerd een antwoord te geven op de vraag, die we in het begin stelden, dan moeten we ons nu nog op één zaak richten.

Men heeft gevraagd - en wij geloven in alle ernst en weldoordacht: Creëert u geen dromerige Christenen? Hierop hebben we in het voorgaande het antwoord al gegeven: Geen egoïsme mag ons uitgangspunt zijn. We mogen er belangstelling voor hebben, omdat de eer van God en van Christus ons boven alles moet gaan. Een levende relatie met de Heer is de voorwaarde voor het onderzoeken van de profetieën, dan zullen we werkelijk onderwezen worden. Zijn woord moet *ijverig gelezen* worden. Hier kunnen wij nog een belangrijk punt aan toevoegen, dat we in Gods Woord nooit over de toekomst gesproken vinden, zonder dat daaraan ook vermaningen worden toegevoegd voor de gelovige, met als doel, hem op deze aarde te laten wandelen tot een zegen en voorbeeld voor anderen en in de voetstappen van Zijn Meester. Was Paulus een dromer? 'Ik Heb meer gearbeid,' zegt hij. Petrus wellicht een mystieke dweeper? Wij kennen hem te goed uit de Schriften. Lees, geliefde medegelovige, ijverig en nauwkeurig alle plaatsen na, waar over de toekomst gesproken wordt, en u vindt er de opwekking tot een wandel in 'heiligheid,' in 'reinheid' in 'ijver,' 'goede werken' enz.

Niets is gezegender, dan zich *te voeden met de gedachten Gods*. Niet met *enkele*, maar met *alle*. Het hele Woord ligt voor ons, Zijn dierbare Getuigenis, eeuwig, onwankelbaar, duizendvoud waard gelezen en bestudeerd te worden. En daarom: laat ons beginnen of ijverig doorgaan, ook die gedeelten te lezen, die ons spreken van de toekomstige gebeurtenissen.

Wat is uw toekomst?

'Uw hart zij niet ontroerd,'
Waar u alleen gelaten,
De Meester na staart, tot de Vader heengegaan.
Spoedig wordt u opgevoerd,
Zult 't tranendal verlaten.
Om in het Vaderhuis in 't volle licht te staan.

Dit is het troostend woord,
Door Jezus u gegeven
Lieve discipelen, opdat de hoop uw hart verblijd'.
U, die Hem toebehoort,
Zult spoedig met Hem leven
En smaakt volmaakte vreugd tot in alle eeuwigheid.

En dan? - Dan wordt de deur gesloten;
Voorbij is dan de uur van gena.
Gij, die de Heiland hebt verdrotten,
U wacht een oordeel zonder wederga!
Dan zal voor u geen heillicht gloren,
De Heer zal uw gebed niet horen:
Voorbij is dan de dag der zaligheid;
Hij spreekt: 'Ik ken u niet, of vanwaar u zijt'.

J.T.

OudeSporen 2020

